

Kraamafdeling

Annemarie van den Berg-Nap

'Hé, Tanja, ga je dit jaar alweer werken met Kerst?' Tanja knikt. 'Tja, wie moet anders zorgen dat al die kerstbaby's goed ter wereld komen?' antwoordt ze lachend. Dat ze altijd de eerste is die zich aanmeldt voor de diensten op Eerste en Tweede Kerstdag begint blijkbaar op te vallen. De echte reden waarom Tanja liever werkt dan thuis is met Kerst, houdt ze voor zichzelf. Ze heeft goed contact met haar collega's, maar ze weet ook dat er soms flink over elkaar gekletst wordt. Het laatste wat ze wil is dat ze haar zielig vinden.

Vier jaar alweer werkt Tanja op de afdeling verloskunde. Inmiddels heeft ze haar draai aardig gevonden. Maar dat heeft wel een poosje geduurd. Het was niet niks, de overgang van de veldkliniek in Sudan naar het Nederlandse streekziekenhuis. Het cliché bleek waar: wennen in Sudan ging haar een stuk makkelijker af dan weer terug te zijn in Nederland. Wat vertrouwd had moeten voelen, was zo vreemd. De eerste tijd was iedereen benieuwd naar haar

verhalen die Tanja met alle plezier vertelde. Maar die belangstelling ebde na een poosje weg. Het gewone leven ging verder, maar Tanja kon zich soms zo verloren voelen. Dan stond ze starend achter haar winkelkarretje in de supermarkt voor de eindeloze schappen shampoo en tandpasta. Natuurlijk, ze was blij dat ze al snel een baan vond en ze mocht van geluk spreken dat ze zo'n gezellig appartement had. Toch voelde ze zich lange tijd een vreemde in haar eigen land.

Maar langzamerhand begonnen de herinneringen aan Sudan te vervagen. Ze voelde zich steeds minder verscheurd tussen hier en daar. Er was meer berusting. Behalve op feestdagen, dan kwamen de herinneringen in alle hevigheid terug. Als iedereen druk bezig was met wat er op tafel moest komen, wie uit te nodigen of welke kleding gekocht moest worden, werd Tanja altijd een beetje stil en teruggetrokken. Dan was ze in gedachten ineens weer in het dorp dat meer dan tien jaar haar thuis

was geweest. Ze sloot haar ogen en zag het weer voor zich: de rode aarde, de markt, de veldkliniek.

Als ze tenminste maar afscheid had kunnen nemen. Alles was ook zo abrupt gegaan. De ontruiming van de kliniek. De lades die nog half openstonden. De kostbare medicijnen die door de haast op de vloer waren gevallen. De koffer waarin ze alleen het hoognodige had kunnen stoppen. Het was al langer onrustig geweest en samen met haar collega's volgde ze al een paar dagen gespannen het nieuws op de radio. Maar dat de vlam zo snel in de pan zou slaan - op Eerste Kerstdag nog wel - had niemand voorzien.

'Tanja, Tanja!' Ze schrikt wakker en ziet haar collega tegenover zich. Is ze deze nachtdienst toch even ingedommeld? 'Ga jij naar kamer 20? Dat kan niet lang meer duren. Als je assistentie nodig hebt, dan geef je maar een gil.' En weg is collega Babs alweer. Tanja beent snel naar kamer 20 en één blik op de vrouw is genoeg om te zien dat ze geen minuut later had moeten zijn. Geroutineerd gaat ze aan de slag en spreekt de vrouw bemoedigend toe, terwijl ze haar partner

instructies geeft hoe hij zijn vrouw kan ondersteunen. Even later kondigt een prachtige, gezonde baby zich aan. Het blijft betoverend hoe zo'n kindje ter wereld komt. Tanja heeft er al honderden geboren zien worden, maar steeds weer is ze sprakeloos.

Moe maar voldaan stapt Tanja even later op de fiets. Aarzelend kondigt de nieuwe dag zich aan. In een flits ziet ze Ibrahim weer voor zich. Bij elke baby die geboren werd, sprak hij dezelfde woorden uit: 'Welkom! Misschien ben jij wel de verlosser van de wereld.' Tanja heeft het altijd wat merkwaardig gevonden. De Verlosser is toch allang geboren, lang geleden in Bethlehem? Wat bedoelde hij? Ineens begrijpt ze het. Zo keek Ibrahim naar de wereld, naar de mensheid. Als er iemand was die verbitterd had kunnen worden door alle ellende die hij had meegemaakt, was het Ibrahim wel. Maar voor hem droeg elk kind de belofte in zich dat het anders zou kunnen. En dus sprak hij steeds weer die hoopvolle woorden uit die ten diepste een zegening zijn: 'Welkom! Misschien ben jij wel de verlosser van de wereld.'

